

[HTTPS://YLE.FI/UUTISET/3-10683117](https://yle.fi/uutiset/3-10683117)

Lasse Nordlund on elänyt 30 vuotta omavaraisena keskellä metsää ja tehnyt kengätkin itse: "Isoin pala on pysyä henkisesti tasapainossa"

Ilmaston muuttajat, osa 4/4: Lasse Nordlundin ja Maria Dorffin omavaraopisto aloittaa toimintansa ensi vuonna.

Tuija Siltamäki, Juha Rissanen, Julkaistu 24.3.2019

Kuka?

- Lasse Nordlund, omavaraisuusajattelun ja jälkifossiilisen elämäntavan puolestapuhuja.
- Syntynyt Helsingissä vuonna 1965. Elänyt omavaraisena 1990-luvun alusta asti.
- Perustaa puolisonsa Maria Dorffin kanssa Valtimolle Pohjois-Karjalaan Suomen ensimmäisen omavaraopiston.

Omavaraisuuden avulla saa takaisin vastuun elämästään.

-Lasse Nordlund

Lapsena suuri intohimoni olivat luonnontieteet. Teini-ikäisenä aloin pohtia, miten tiedettä sovelletaan nykymaailmassa. Minua mietitytti se vastuu, jonka tutkija delegoi muille. Minuun vaikutti hyvin voimakkaasti se, mitä ydinfysiikan perusteet luoneille fyysikoille tapahtui sata vuotta sitten. Heillä oli naiivi kuvitelma, että he tekevät työtä ihmiskunnan hyväksi, mutta he tulivatkin luoneeksi atomipommin. Monet heistä olivat sen takia itsemurhan partaalla.

Ajattelin, etten voi lähteä tällaisiin kuvioihin. En voi delegoida niin paljon omasta työstäni ja luovuudestani käsiin, joista en pidä. Tämä ajatus vaikuttaa omavaraistumiseni taustalla vielä voimakkaammin kuin sen ekologinen aspekti.

Omavaraisuuden avulla saa takaisin vastuun elämästään. Muuten pitää vain luottaa siihen, että luomukaurahiutalepakkauksessa on luomua, ja minä en siihenkään usko.

Minäkin luulin aluksi, että omavaraisuus on lähinnä tekninen haaste. Sen jälkeen olen huomannut, että paljon isompi pala on se, miten pysyy henkisesti tasapainossa.

-Lasse Nordlund

Minulla on pitkään ollut ajatus pienestä metsäyliopistosta. Jos on kokeileva ja tutkiva mieli, sitä voi toteuttaa missä tahansa. Kompostikasakin voi olla vaikka miten mielenkiintoinen juttu.

Metsäyliopiston ajatus oli, voisiko perustutkimusta tehdä paremmalla pohjalla kuin nykyistä tiedettä.

Voisiko se olla eettisempää? Mitkä voisivat olla tutkimuskohteita, joissa tutkija voi tyydyttää leikkimielisyyttään ilman, että toiminnan seuraukset kohdistuvat aggressiivisesti ympäristöön ja ihmiseen?

Omavaraopisto sai konkreettista voimaa vasta joitakin vuosia sitten, kun puolisoni Maria Dorff käynnisti sen. Toukokuussa omavaraopistolla alkaa hirsikurssi, jolla opetellaan kasaamaan hirsikehikko. Kurssi on toteutettu Kainuun opiston kanssa, ja se on jo täynnä.

Ensi vuonna tarkoitus on ottaa hieman enemmän kursseja, kunnes pystymme järjestämään puolen vuoden mittaisen kurssin 20 ihmiselle. Pyrimme antamaan heille mahdollisimman hyvät eväät omavaraisuuteen. Siihen kuuluu myös sosiaalisten ja henkisten valmiuksien oppimista.

Minäkin luulin aluksi, että omavaraisuus on lähinnä tekninen haaste. Sen jälkeen olen huomannut, että paljon isompi pala on se, miten pysyy henkisesti tasapainossa.

Omavaraisuus on hyvin pitkälti *pois* oppimista jostakin totutusta. Siinä on sen hankaluus. Jos on väsynyt tai tyytymätön, kaupunkilainen lähtee iltakaljalle näkemään kavereita. Metsässä on omillaan.

Kun kriisi saapuu, mitä voimme tehdä, ettemme hakkaa toistemme päitä irti?

-Lasse Nordlund

Noin 12 vuotta sitten minusta alkoi tuntua siltä, että peli on menetetty. Emme onnistuneet huolehtimaan biosfääristä. Teemme liian vähän ja olemme liian myöhään liikkeellä. Vielä 30 vuotta sitten ajattelin, että jos me todella vakavissamme otamme käyttöön toisen elämäntavan, voimme tehdä asioille jotain.

Tähän asti yhteiskunnan varallisuutta ja hyvinvointia on voitu jakaa koko ajan kasvavasta potista. Jos tämä kakku pienenee, tulee väistämättä ikäviä eturistiriitoja.

Siksi painopisteeni on siirtynyt enemmän kriisin vastaanottamiseen. Miten voisimme vaalia jonkinlaisia humanistisia käyttäytymistapoja, kun hätä lisääntyy? Kun kriisi saapuu, mitä voimme tehdä, ettemme hakkaa toistemme päitä irti?

Omavaraisuus on yksi ratkaisu. Kun pystyy huolehtimaan omasta ruuastaan, ei tarvitse riidellä naapurin kanssa.

Kirvestä en sentään ole sulattanut omasta malmista.

-Lasse Nordlund

Ennen perheellistymistä en hankkinut juuri mitään ulkopuolelta. Kenkiäkin olen tehnyt itse. Kirvestä en sentään ole sulattanut omasta malmista.

Nykyään teen kompromisseja. Maria huovuttaa tossuja, ja niistä ansaituilla rahoilla hän voi ostaa juustoa ja voita leivän päälle ja käydä välillä vaarin luona Jyväskylässä. Siinä mielessä meillä on yhdistelmätalous.

Olen tyytyväinen, että elämässäni en ole joutunut liian pahasti puun ja nilan väliin.

Tasapainoilu ei ole johtanut sietämättömiin kompromisseihin."

Valokuvataiteen museossa Helsingissä on 26.5. asti esillä vuoden kuvajournalistiksi valitun Touko Hujasen valokuvia Lasse Nordlundista ja hänen perheestään.